

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. táblatábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felajánlások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény is
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Ugron programja.

Pécs, 1899. március 20.

Nem tartjuk egészen véletlen dolognak, hogy Ugron Gábor lemondott politikai passzivitásáról s azt sem hisszük, hogy ennek az elhatározásának egyedüli rugója az a hiúság lenne, amely kielégítést nyerhet abban, hogy a politikai küzdőterén éppen annak a kormányférfiúnak a mandátumával jelenhet meg újra, aki őt oly brutális módon szorította le onnan.

Az országgyűlésen végbement nagy pártátalakulás az, amely az ellenzékül megmaradt függetlenségi pártra új feladatokat ró s ennek fölismerése lehetett elhatározó Ugronra, mikor elfogadta a szilágy-somlyóiak jelölését Bánffy báró elárult mandátumára, mert jól tudta, hogy a függetlenségi pártnak szüksége lesz az ő tehetőségére, tekintélyére, törhetlen akarateréjére, hogy a megváltozott helyzettel szemben új feladatának teljesítésére vállalkozzék s az elvek akadémikus hangoztatásával meg nem elégedve, belemarkoljon az aktuális politika minden kérdésébe, hogy így ne csak élő tiltakozást képezzen az államjogok elszakasztása ellen, de ellenzéki befolyását komolyan érvényesítse a törvényhozás és kormányzat minden aktuális működésében.

Ismeretes dolog, hogy nincsen a világ parlamentjeiben párt, amely a kormányokra nézve ártalmatlanabb és kényelme-

sebb ellenzék lenne a magyar függetlenségi pártnál, amely politikánkban Cato szerepére vállalkozott annyiban, hogy mint Cato Karthágó eltörlését, követelje a hatvanhetes kiegyezés megváltoztatásával a tiszta personál-unió helyreállítását, a nélkül azonban, hogy — legalább belátható időn belül — ennek a helyes végcélnak tényleges megvalósulására kilátása lehetett volna s azért a maga részéről vissza is vonult a nemzetet mozgató egyéb kérdések alakulásában s megvalósításában való aktív részvételtől. Megszabta ugyan ezekben is álláspontját a pártprogram, de ez a program soha sem arra irányult, hogy ezeket a párt valósítsa meg, hanem csak arra, hogy a tényleg hatalmon levő pártot a belügyi kérdéseknek az ő programja értelmében leendő megoldására ösztökélje.

Nemcsak nem tiltakozott soha a saját programjának kisajátítása ellen, de egyenesen arra látszott irányulni működése, hogy a saját programját mások által valósítsa meg. Nem csodálandó tehát, hogy a függetlenségi párt kormányképtelenségéről szóló hit mintegy politikai dogmává lett, hisz maga a párt száműzte magát az aktív politikai szerep betöltéséből mindaddig, míg egész közjogi programja meg nem valósul.

Pedig hát az államéletben csak az olyan politikai párt bír létjogosultsággal, amely nemcsak programot állít föl, de

azt megvalósítani is el van tökévelve s mivel végcélját egyszerre senki sem éri el, arra kell törekednie, hogy lépésről-lépésre hódítsa meg magának az érvényesülés eszközeit, a melyek maguktól meg nem teremnek, annál kevésbé várható, hogy azokat az ellennézettük maguk szolgáltatassák kézre.

A politikai végcél elérésére szolgáló eszközök tehát csak az aktív politika minden kérdésében érvényesített komoly ellenzéki működés útján teremthetők meg s ilyen ellenzéki politikát hirdetett Ugron Gábor tegnapi programbeszédében. Nem téveszti szem elől a függetlenségi párt közjogi álláspontját, tisztán föntartja annak elvi tisztaságát, csak a párt ellenzéki működésére nézve jelöl ki új irányokat. Az ellenzéki működés fölveendő mindenütt, hol arra tér és alkalom nyílik. Ezért a függetlenségi pártnak el kell foglalnia helyét a delegációban is. Nem mintha lemondana ez intézmény eltörlésére irányuló törekvéséről, hanem hogy addig is, míg ezt kivinnie sikerül, gyakorolhassa ellenőrző feladatát az országnak ama vitális ügyeiben, a melyek a főnnálló törvény értelmében ott intéztetnek.

Mert azzal ugyan édes keveset érünk el, ha pl. Komjáthy Béla példájára a képviselőházban akarunk provokálni külügyi vitát. Ott hasztalan követeljük a diplomáciai akták előterjesztését, tehát alig is szólhatunk hozzájuk, míg a delegációban

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A császái piknik.

Irta: Nagymama.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ti nagyon jól tudjátok én gyermekeim, hogy én szegény vagyok, hogy én reátok vagyont nem hagyhatok, mert a szív és lelki nemesség a mai világban már nem kincs s én csak ezt hagyhatom reátok örökül, — no meg a megszívlelendő jó tanácsaimat. Fogadjatok szót nekem, hallgassatok rám s ne rendezetek soha pikniket. Mert látjátok, ha a császáiak pikniket nem rendeztek volna — hajdanában — unokáik most, mint dédjeik egykor, békességben élnek, nem pedig örökös harc és háboruban, mint jelenleg. De nemcsak ők élnek békességben, hanem Csáza környékének ivadéka is s nem volna veszedés sem Szunyogon, sem Tinán, sem Boros és Martonos községekben. Hát ne rendezetek pikniket, mert úgy jártok, mint Ellenésiné, ki férje hivatása ellenére is, szeretet helyett a viszálykodás magvat szorta el.

Heten valának együtt, Ellenési, Zádi, az orvos és a patikáros, két tanító és Ligetszászi, a pletyka kereskedő, ki Csáza községben nem csak az ujságot, de a telefonhirmondót is pó-

tolja. És pedig reggeltől estig. Ha jön egy vevő, megkérdi, mit parancsol?

— Egy kiló cukrot!

— Igenis, egy kiló cukrot. Igenis; nem tetszett hallani, hogy Ellenésiné tegnap uzsonnát adott s összement a tej? . . . És így tovább.

E tulajdonságáért Csáza férfitagjainak egy része megvetette Ligetszászit s ezen megvetést éreztették is vele, de a hirt vivő és mondó nagy férfiú ezeken túltette magát s csak azért is minden nap együtt volt a többi hattal.

Hét óra felé járt az idő. Befejezték a kártya-partit. Ellenési ur megolvasta azon összeget, melyet időnként a nyerőktől harácsolnak össze jótékony célra s konstatalta, hogy negyvenöt forint van együtt.

Szóltanul néztek össze a falu urai. Ligetszászi a kereskedő, nagyot ásított. Már pedig Kopogó, a helység kovácsa szerint, ki katonaviselt ember volt, sőt ott mint gyógykovács is működött és nagy pszichiater hírében állott, — az ásítás az unalom egyedüli és legjobb kitejezője. De eltekintve ettől, hogy az ásítással tudtára adta az érdemes gyűlekeznek unalmát, még elég bátor volt szóval is kijelenteni, hogy nagyon unalmas az élet. A többi urak halgatagon koncedáltak eme kijelentés valóságát.

— Itt kell tenni valamit, szólt ismét a hirt mondó kereskedő, sőt van is egy eszmém.

A többiek csodálkozva állták körül a

férfiút bizonyos nemével az irigységnek, hogy ime egy férfiúnak agyában eszme is születik — Csásán.

A körülálló nagyobb kíváncsisággal lesték az eszmékben gazdag férfi ajkáról a szót és nagyobb áhitattal, mint a jó görögök hajdanában a dodonai jósnő kijelentéseit. A hirt vivő férfiú, a helyzet magaslatán, tudatában nagyságának, a következő szavakkal adta tudtul korszakot alkotó eszméjét:

— Fel kell élénkíteni a társadalmat. Erre pedig a legjobb eszköz a műkedvelői előadás.

Elhangzott a nagy szó. Az eszme — mi türés-tagadás — tetszett. Rögtön a részletek tárgyalásába is bele bocsátkoztak.

Ligetszászi akart hősszerelmes lenni, de mivel e szerepkörre a patikus is éreztte magában rátermettséget, kijelentette, hogy a hősszerelmes csakis ő lehet.

Erre az enunciacióra megkülönböztek a nézetek. A doktor a patikus pártjára állt, a tanítók pedig, a kiknek folyó számláik napnap után növekedtek, a hirt vivő füszeresnek fogták pártját s ez utóbbi tehetségét dicsőítették. Már-mar kitört a vihar az érdemes férfiak között, midőn Zádi a jó egyetértés és béke érdekében megkockáztatta véleményét, mely abban kulminált, hogy tekintettel arra, miszerint a műkedvelői előadáshoz elegendő számú közreműködő egyéniség nincsen és a félreismeret tehetségek között nagyon könnyen

NICK A. K.-nál

Pécsett, a Bazar-udvarban.

Nagy választékban kapható:

Kitünő Kassai sonka

kilója 1 frt 10 kr.

Kitünő Gràczi sonka

kilója 1 frt.

Ezenkívül ajánl a husvéti ünnepekre finom prágai sonkákat és prágai császárhust, finom valódi nizzai olaj és borecetet literes üvegekben, nemkülönben nagy választéku legizlésebb csemegéit.

Attila-kerékpárok**VILÁGHIRÜEK.**

Európának legtökéletesebb és legfinomabb gyártmánya.

Fizetőképes vidéki képviselők kerestetnek.

Gyárak: Dresda, Berlin, Hannover, Teplitz.

Ajánlatok: a magyarországi vezérképviselőséghez,

Budapest, VIII., József-körút 36.

Attila kerékpárművek
Kretschmár E. és társa.**RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER**

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves hájszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsöléseként alkalmaztatik közvényvéi, császár, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos esser, hanem igazi népszerű hájszer, melynek egy hártartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánsz van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, BUDOLSTADT (Thüringia).

Árverési hirdetmény.

Közhirré tétetik, hogy néhai **Pazzitzky Ede** hagyatékához tartozó ingók: u. m.

butor és házberendezési tárgyak,

továbbá

nagy-daindoli termésű ó-borok hordóstól és üres hordók, folyó márczius hó **22-én** s esetleg következő napjain, az örökhagyó Megye-utczai 16. számú házában, mindenkor délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen, a pécsi kir. járásbiróság f. évi Ö. VI. 63. számú rendelete folytán, készpénzfizetés mellett eladatnak.

Bővebb fölvilágosítás alulirotnál nyerhető.

Pécsett, 1899. évi márczius hó 14-én.

Dobszay István

városi közgyám.

Állandó nagy**Butor-kiállítás**

Pécsett, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán

a „Pécsi takarékpénztár” régi helyiségeiben.

Mindennemü asztalos és kárpitozott butorokból ebédlők, hálószobák, uri szoba, salon és boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir ki itelben.

Rendkívüli olcsó árak. Túlhalmozott raktár miatt most 30% leszállított áron.

Ugyszintén Angol és mindennemü I. rangú gyártmányu **kerékpárok** (bicykli) raktára.

GÜNSBERGER MÓR

nagy-kanizsai villamos üzemü butorgyárának raktárában.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. udartábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó javaslatok intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Ugron programja.

Pécs, 1899. március 20.

Nem tartjuk egészen véletlen dolognak, hogy Ugron Gábor lemondott politikai passzivitásáról s azt sem hisszük, hogy ennek az elhatározásának egyedüli rugója az a hiúság lenne, amely kielégítést nyerhet abban, hogy a politikai küzdőterén éppen annak a kormányférfiúnak a mandátumával jelenhet meg újra, aki őt oly brutális módon szoritotta le onnan.

Az országgyűlésen végbement nagy pártátalakulás az, amely az ellenzékül megmaradt függetlenségi pártra új föladatakat ró s ennek fölismerése lehetett elhatározó Ugronra, mikor elfogadta a szilágy-somlyóiak jelölését Bánffy báró elárult mandátumára, mert jól tudta, hogy a függetlenségi pártnak szüksége lesz az ő tehetségére, tekintélyére, törhetlen akaratajára, hogy a megváltozott helyzettel szemben új föladatainak teljesítésére vállalkozzék s az elvek akadémikus hangoztatásával meg nem elégedve, belemarkoljon az aktuális politika minden kérdésébe, hogy így ne csak élő tiltakozást képezzen az államjogok elszakasztása ellen, de ellenzéki befolyását komolyan érvényesítse a törvényhozás és kormányzat minden aktuális működésében.

Ismeretes dolog, hogy nincsen a világ parlamentjeiben párt, amely a kormányokra nézve ártalmatlanabb és kényelme-

sebb ellenzék lenne a magyar függetlenségi pártnál, amely politikánkban Cato szerepére vállalkozott annyiban, hogy mint Cato Karthágó eltörlését, követelje a hatvanhetes kiegyezés megváltoztatásával a tiszta personal-unió helyreállítását, a nélkül azonban, hogy — legalább belátható időn belül — ennek a helyes végcélnek tényleges megvalósulására kilátása lehetett volna s azért a maga részéről vissza is vonult a nemzetet mozgató egyéb kérdések alakulásában s megvalósításában való aktív részvételtől. Megszabta ugyan ezekben is álláspontját a pártprogram, de ez a program soha sem arra irányult, hogy ezeket a párt valósítsa meg, hanem csak arra, hogy a tényleg hatalmon levő pártot a belügyi kérdéseknek az ő programja értelmében leendő megoldására ösztökélje.

Nemcsak nem tiltakozott soha a saját programjának kisajátítása ellen, de egyenesen arra látszott irányulni működése, hogy a saját programját mások által valósítsa meg. Nem csodálandó tehát, hogy a függetlenségi párt kormányképtelenségéről szóló hit mintegy politikai dogmává lett, hisz maga a párt száműzte magát az aktív politikai szerep betöltéséből mindaddig, míg egész közjogi programja meg nem valósul.

Pedig hát az államéletben csak az olyan politikai párt bír létjogosultsággal, amely nemcsak programot állít föl, de

azt megvalósítani is el van tökévelve s mivel végcélját egyszerre senki sem éri el, arra kell törekednie, hogy lépésről-lépésre hódítsa meg magának az érvényesülés eszközeit, a melyek maguktól meg nem teremnek, annál kevésbé várható, hogy azokat az ellennézettek maguk szolgáltatassák kézre.

A politikai végcél elérésére szolgáló eszközök tehát csak az aktív politika minden kérdésében érvényesített komoly ellenzéki működés útján teremthetők meg s ilyen ellenzéki politikát hirdetett Ugron Gábor tegnapi programbeszédében. Nem téveszti szem elől a függetlenségi párt közjogi álláspontját, tisztán föntartja annak elvi tisztaságát, csak a párt ellenzéki működésére nézve jelöl ki új irányokat. Az ellenzéki működés fölveendő mindenütt, hol arra tér és alkalom nyílik. Ezért a függetlenségi pártnak el kell foglalnia helyét a delegációban is. Nem mintha lemondana ez intézmény eltörlésére irányuló törekvéséről, hanem hogy addig is, míg ezt kivinnie sikerül, gyakorolhassa ellenőrző föladatait az országnak ama vitális ügyeiben, a melyek a fönnálló törvény értelmében ott intéztetnek.

Mert azzal ugyan édes keveset érünk el, ha pl. Komjáthy Béla példájára a képviselőházban akarunk provokálni külügyi vitát. Ott hasztalan követeljük a diplomáciai akták előterjesztését, tehát alig is szólhatunk hozzájuk, míg a delegációban

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A császái piknik.

Irtá: Nagymama.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ti nagyon jól tudjátok én gyermekeim, hogy én szegény vagyok, hogy én reátok vagyont nem hagyhatok, mert a szív és lelki nemesség a mai világban már nem kincs s én csak ezt hagyhatom reátok örökül, — no meg a megszívlelendő jó tanácsaimat. Fogadjatok szót nekem, hallgassatok rám s ne rendezetek soha pikniket. Mert látjátok, ha a császáiak pikniket nem rendeztek volna — hajdanában — unokáik most, mint dedjeik egykor, békességben élnek, nem pedig örökös harc és haboruban, mint jelenleg. De nemcsak ők élnek békességben, hanem Csáza környékének ivadéka is s nem volna veszedelmes sem Szunyogon, sem Tinán, sem Boros és Martonos községekben. Hát ne rendezetek pikniket, mert úgy jártok, mint Ellenésiné, ki férje hivatása ellenére is, szeretet helyett a viszálykodás magvat szórta el.

Heten valának együtt. Ellenési, Zádi, az orvos és a patikáros, két tanító és Ligetszászi, a pletyka kereskedő, ki Csáza községben nem csak az ujságot, de a telefonhírmondót is pó-

tolja. És pedig reggeltől estig. Ha jön egy vevő, megkérdi, mit parancsol?

— Egy kiló cukrot!

— Igenis, egy kiló cukrot. Igenis; nem tetszett hallani, hogy Ellenésiné tegnap uzsonnát adott s összemert a tej? . . . És így tovább.

E tulajdonságáért Csáza férfitagjainak egy része megvetette Ligetszászit s ezen megvetést éreztették is vele, de a hirt vivő és mondó nagy férfiú ezeken túltette magát s csak azért is minden nap együtt volt a többi hattal.

Hét óra felé járt az idő. Befejezték a kártya-partit. Ellenési ur megolvasta azon összeget, melyet időnként a nyerőktől harácsolnak össze jótékony célra s konstátálta, hogy negyvenöt forint van együtt.

Szótlánul néztek össze a falu urai. Ligetszászi a kereskedő, nagyot ásitott. Már pedig Kopogó, a helység kovácsa szerint, ki katonaviselt ember volt, sőt ott mint gyógykovács is működött és nagy pszichiater hírében állott, — az ásitás az unalom egyedüli és legjobb kitejezője. De eltekintve ettől, hogy az ásitással tudtára adta az érdemes gyűlekeznek unalmát, még elég bátor volt szóval is kijelenteni, hogy nagyon unalmas az élet. A többi urak halgatagon koncedáltak eme kijelentés valóságát.

— Itt kell tenni valamit, szólt ismét a hirt mondó kereskedő, sőt van is egy eszmém. A többiek csodálkozva állták körül a

férfiút bizonyos nemével az irigységnek, hogy ime egy férfiúnak agyában eszme is születik — Császárn.

A körülállók nagyobb kíváncsisággal lesték az eszmékben gazdag férfi ajkáról a szót és nagyobb áhitattal, mint a jó görögök hajdanában a dodonai jósnő kijelentéseit. A hirt vivő férfiú, a helyzet magaslatán, tudatában nagyságának, a következő szavakkal adta tudtul korszakot alkotó eszméjét:

— Fel kell élénkíteni a társadalmat. Erre pedig a legjobb eszköz a műkedvelői előadás.

Elhangzott a nagy szó. Az eszme — mi türés-tagadás — tetszett. Rögtön a részletek tárgyalásába is bele bocsátkoztak.

Ligetszászi akart hősszerelmes lenni, de mivel e szerepkörre a patikus is éreztte magában rátermettséget, kijelentette, hogy a hősszerelmes csakis ő lehet.

Erre az enunciacióra megkülönböztek a nézetek. A doktor a patikus pártjára állt, a tanítók pedig, a kiknek folyó számláik napnap után növekedtek, a hirt vivő füszeresnek fogták pártját s ez utóbbi tehetségét dicsőítették. Már-mar kitört a vihar az érdemes férfiak között, midőn Zádi a jó egyetértés és béke érdekében megkockáztatta véleményét, mely abban kulminált, hogy tekintettel arra, miszerint a műkedvelői előadáshoz elegendő számu közreműködő egyéniség nincsen és a félreismeret tehetségek között nagyon könnyen

közvetlenül vonhatjuk kérdőre a külpolitika intézőjét. S mégis Komjáthy Béla, aki annak idején Ugron zászlaja alatt küzdött a delegációba való bemenetel mellett, most annak a frakciónak a legharciasabb tagja, amely elföldadást lát Ugron álláspontjában.

Ezen kívül Ugron a függetlenségi párt egyik főfőladatául jelöli ki az általános szavazatjog behozatalát, mert — a mint igen találóan megjegyezte — népképviselőkről csak ott lehet beszélni, ahol a nép választ képviselőket, de ahol 17 millió ember közül csak 800.000 bir képviselőküldési joggal, ott a legtisztább választási eljárás mellett sem a nép, hanem annak csak egy kiváltságos osztálya érvényesülhet a törvényhozásban.

Azok a rémlátások, hogy általános választási jog csak a szocialistáknak s a nemzetiségeknek kedvezne, csupán a gyöngébbek félrevezetésére valók, hisz épen az által, hogy a jogokat egyformán kiterjesztjük mindenkire, nyerhetnők meg a hazafiság és a magyar állameszme híveit azokat, a kiket eddigi exkluzív politikánkkal elidegenítettünk magunktól. Ha a hatalom birtokosai birnának azzal a politikai előrelátással, ami megvolt a negyvenes évekbeli kiváltságos rendekben, hogy maguk terjesztették ki önként jogaikat a nemzet ama rétegeire, a melyek számára a haladó korszak az alkotmány sáncaiba való fölvételt sürgetett: akkor nem kellene tartaniok attól, hogy a szocializmus a haza érdekei ellen fog érvényesülni s a nemzetiségi izgatók kezéből is legerősebb fegyverüket csavarnák ki.

A valódi népképviselő demokratikus irányu alkotmánya nemcsak a törvényhozásba, de a kormányzatba is minél szélesebb körű befolyást biztosít a népnek s ebből folyólag Ugron Gábor az igazgatás körében az önkormányzat elvének megvalósítását tűzi ki a függetlenségi párt további főfőladatául. Az államosítási irányzat túln-

gése ellen erélyesen kell föllépni s a köz-igazgatás kétségtelen hibáit nem az önkormányzat végleges kirekesztésével, hanem ellenkezőleg a központosítás nyűgei alól való fölszabadításával kell gyógyítani megkísérelnünk, az állami befolyást a szükséges ellenőrzés minimumára redukálva.

Ha így lépésről-lépésre sikerülend a politikai jogokat minél szélesebb néprétegekre kiterjeszteni; ha ezeknek a jogoknak a belső tartalmát is kibővíthetjük s az igazgatásba való hathatós befolyást is biztosítunk a népnek; ha addig is teljesítjük ellenzéki főfőladatunkat minden téren: akkor legbiztosabban készítjük elő a talajt közjogi programunk minél teljesebb érvényesülésére is, a tiszta personális unió visszaállítására, teljes állami és gazdasági önállósággal és függetlenséggel, ami a függetlenségi pártnak Ugron szerint is legfőbb végcélja marad.

Mert lehetetlen, hogy a fölszabadítandó nép ez ellen a dicső végcél ellen használja föl kiküzdött politikai befolyását, hisz a politikai önállóság és függetlenség vágya bele van oltva minden nemzet szívébe s ezt elnémitani csak ott sikerül, ahol a képviselői rendszer úgy van berendezve, hogy az nem tekinthető a nép összességének kifolyásául. Nem a magyar nemzeti állameszme vallaná tehát kárát az igazi demokratikus népképviselőnek, hanem az az öszsbirodalmi eszme, amely három évszázados küzdelemben áll a magyar állameszmével. Az öszsbirodalmi eszme kísértő rémének végleges eltemetése a célja a közjogi ellenzéknek s ennek a célnak az elérésére szolgáló eszközök megragadására szólítja föl a pártot Ugron Gábor hatalmas szava, — reméljük nem sikertelenül.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

kitörhet az aprehenzió, ő kéri az egybegyűlteket, hogy az igen tisztelt Ligetszászi ur eszméjét, mint a jelenben kivihetlent, a jobb időkhig hagyják nyugodni s a műkedvelő előadás helyett rendezzenek egy táncestélyt.

Zádi indítványa nem várt viharos tetszést aratott, annál is inkább, mert Ellenesi nemcsak hogy magáévá tette az indítványt, hanem nagylelkűen ki is jelentette, hogy a táncestély költségeinek fedezésére ő a jótékonyság kasszájából husz forintot folyósít.

A felizgatott kedélyek már-már elfogadták az indítványt módosítás nélkül, midőn Korgó, a pápista tanító, előhuzalkodott véleményével, mely oda irányult, hogy a táncestély eszméjének félretételével az ő javaslatát fogadják el s rendezzenek egy pikniket.

Édes gyermekeim, az én öreg anyám, a ti dédanyátok idejében a pikniket batyubálnak nevezték és a jó pörccs pogácsán kívül a sonka és kolbász adták meg a multság lüktető erejét, meg egy kis jó karcos: de Korgó ur idejében majonézes csirke, libapástétom olaszsalátával, ráktark szulccal, krém és kochok voltak a pikniknek menüi, karcos helyett pedig aszút és pezsgőt ittak a résztvevők. Sejttem, hogy ez utóbbi felsorolt dolgok adták Korgó ur kezébe a leghatalmasabb érvet arra, hogy a piknik eszméje mellett szálljon sikra. De ez eszmével el volt szörva a vizsály magva. Most már három különféle élvezet között válogathattak az unatkozó férfiak s nem csoda, hogy érvényre jutott a bennök lappangó egyéniségüknek érvényesítésére ösz-

tökölő hajlam s ki-ki szeretett volna saját individualitása szerint szerepelni.

Mi sem természetesebb, hogy hét ember a három indítvány között nem tudott választani és elhatározásra jutni. Ki tudja, meddig érveltek volna egyik-másik javaslat mellett pro és kontra és ki tudja, meddig kapacitáltak volna egymást az érdemes férfiak, ha Ellenésiné el nem küldi szolgálóját a gyülekezet színhelyére, azzal az izenettel, hogy térje jöjjön haza vacsorálni. Fél kilencre járhatott az idő, midőn széjjel mentek az érdemes férfiak s biztosan tudom, hogy elmaradásukért csak azért nem kaptak ki feleségüktől, mert valamennyi azzal állított be otthon, hogy táncestély, piknik, vagy műkedvelő-előadás lesz.

Ha Csáza község érdemes bakterja naplót vezetett volna, biztosra veszem, hogy ez emlékezetes napon a következőket jegyezte volna fel: . . . Nagyon szokatlan dolog történhetett ma este, Ellenésiné asszony és Ellenesi úr a jegyzőkhöz mentek, őket követték a doktorék, a patikusék, Ligetszászi úr, meg a tanítók. Ugyan mitéle ünnepély lehet a jegyző uréknál? Névnappja nincsen senkinek, mert a kántor úr még nem részeg. Csakugyan nagyon furcsa dolog történhetett . . .

Bizony elég furcsa dolog is volt az, hogy a falu intelligenciája, félre téve az apróbb surlódásokból keletkezett nehezteléseket, öszszegyűlt, hogy megbeszélje a táncestély, piknik vagy a műkedvelő előadás programját.

Az eszme annyira lelkesítette Csáza asz-

Városatyák választása.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. március 20.

Tegnap történt meg a városi törvényhatósági bizottsági tagok közül kilépő városatyák helyeinek választás utján való betöltése. A választás nagy érdeklődés mellett folyt le; nagy volt a korteskedés, erős a kapacitálás, hogy mindegyik párt a saját embereit juttassa be a törvényhatósági bizottságba. A kedélyek azonban elég nyugodtak voltak, mert hiszen a favoritoknak előre meg volt csinálva mindenütt az utjok a győzelemhez s küzdelmet tulajdonképen azok fejtettek ki, kiknek eleve megvolt a reményük a — bukáshoz.

A választások lefolyásáról és eredményéről szóló tudósításaink a következők:

Az első kerületben.

Jobst László dr. elnöklete alatt kezdődött itt a szavazás — úgy, mint a többi kerületekben is — pont reggeli 9 órakor. Helyettes elnök a választáson Tamási Ferenc volt. Bizalmi férfiakul Mihálovits Antal igazgató-tanító, Dobszay Antal kereskedő, Asztalos József és Szabó Géza választottak meg. Hatósági kiküldött Rihmer Kazmér; jegyzőkönyvezető Szily István és rendőrségi kiküldött Kovács Antal rendőrbiztos volt.

A szigeti-külvárosi népiskola volt a választás színhelye, hol délután 4 óráig — mikor a szavazást az elnök bezárta — 325 választó szavazott le, a kerületnek 470 választásra jogosult polgára közül.

Megválasztottak pedig:

Jobst László dr. 257, —

Cserta Antal 194 (uj) —

Krisztián (Halasz) György (uj) 157, —

Horváth (Kokán) György (uj) 128 és

Göbel Kálmán gyógyszerész 113 szavazattal.

A kilépett bizottsági tagok közül tehát csak Jobst László dr. és Göbel Kálmán választottak be újra; Horváth Géza, Ott Márton és Schmelcer Ferenc kimaradtak.

Szavazatot kaptak még: Ott Márton 97, Radocsai Imre 95, Marton Miksa 89, Schmelcer Ferenc 88, Horváth (Halas) Antal 70, Pfeifer József 59, Krisztián János 29, Horváth Géza 20, Kozma István 15, Egerszeghy Kálmán 7, Csághy Kálmán 3 és Sável Kálmán 1 szavazatot.

szonyait, hogy elfeledtek mindent, de mindent, a mi a multság körén kívül esett; elragadta őket a rendezési láz s annyira mentek, hogy Mari nénéket, kit igaz mondása miatt ki nem állhattak, kedvesnek nézték, sőt meg is csókolták.

Mondanom sem kell, hogy Ellenésiné vitte a szót. Egész udvara volt, ki vakon követte őt — az igaz, hogy udvarának tagjai fiatal lányok voltak: de tudjátok meg gyermekeim, hogy a lányok mindenre készek, ha multságáról van szó. Ezt jól tudta Ellenésiné s azért is viselte úgy magát, mint egy bürokrata.

Sok és hosszas eszmecsere után a fölény hangján mondta ki Ellenésiné a határozatot, hogy Csázan piknik lesz. A műkedvelő előadás hívei félve hallgattak el; a táncestély protektorai az írószobába mentek, egyedül Ellenesi ur jelentette ki határozott, ellentmondást nem tűrő hangon, hogy a kilátásba helyezett 20 forintos segélyt a pikniktől megvonja. Azután ő is magukra hagyta az asszonyokat, letelepedett a kártyasztal mellé. Miután pedig az asszonyok teljesen magukra maradtak, Ellenésiné előterjesztette a piknik-rendezés programját.

— Igenis, csak azért is pikniket rendezünk, mert annak egészen bizalmas jellege van s a piknikre csak azokat hívjuk meg, a kikkel intim barátságban vagyunk. A táncestélyre még a zsidókat is meg kellene hívni. Így pedig egészen magunk között leszünk.

— Entre nous! Epen ezért fő-tő dolog-

A szavazatok összeszámlálása félnyolc órákor ért véget s a jegyzőkönyvet felkiloncokor este zárta be a választási bizottság.

A második kerületben.

A második kerület választói a belvárosi fiúiskolában szavaztak. Választási elnök *Littke* József, helyettese *Ráth* Mátyás volt. Bizalmi férfiakul megválasztottak: *Szuly* János, *Schneider* István, *Cirer* Elek dr. és *Ladányi* Sándor. Hatósági kiküldött *Vasváry* Ferenc másodjeljegyző, rendőrségi kiküldött *Drazenovich* Jenő rendőrfogalmazó és jegyzőkönyvvezető *Pompár* Géza voltak.

A kerület 550 választópolgára közül le-szavazott 268 választó. Megválasztottak pedig:

Ráth Mátyás 245, —
Záray Károly dr. 244, —
Schneider István 243, —
Perls Ármán 219, —
Bodó Aladár dr. 159, —
Bolgár Kálmán 140 és
Beck Gyula (uj) 125 szavazattal.

Eszerint itt az összes kilépő bizottsági tagok újra bevásztattak, kivéve a kimaradt *Szeifritz* Antalt.

Szavazatokat kaptak még: *Szeifritz* Antal 124, *Wolleszky* Károly 102, *Hamerly* Imre 94, *Jusztus* Miksa 64, *Nowotarszky* Miksa 27 és többen 1—2 szavazatot.

A választás 4 órákor lezáratván, a szavazatok összeszámlálása és a jegyzőkönyv elkészítése már hat órákor befejeződött.

A harmadik kerületben.

A városházán volt a választási küzdelem a legerősebb és a legerdekesebb is. Itt *Kindl* József volt az elnök, helyettese pedig *Fekete* Mihály. Hatósági kiküldöttként *Tichy* Ferenc, első aljegyző szerepelt. Bizalmi férfiakul megválasztottak: *Záray* Károly dr., *Krausze* Ignác, *Egry* Béla dr. és *Kiss* József. A jegyzőkönyvet *Tihanyi* Károly vezette; rendőrségi kiküldött *Rangha* József őrmester volt.

A kerületnek 569 választó polgára közül 338 választó szavazott le. Megválasztottak pedig:

Krausze Ignác 306, —
Szeredy József dr. 293, —
Dragonescu Dömjén 277, —
Krasznay Miklós dr. 274, —
Salamon József 239, —
Nemes Vilmos dr. 230, —

nak tartom a meghívottakat vagyis inkább a meghívandók névsorát összeállítani. Előre figyelmeztettek benneteket, hogy a meghívásokkal szükmarkuak legyetek. Minél kevesebben lesznek meghíva, annál kedélyesebb lesz a mulatság. Annál többet szórakoztok ti, annál kevesebbet kell a toaletre költenetek.

Szünetet tartott *Ellenesiné* és végig simította kövéres kezeivel szürke ruhája derekát.

— Boros községből legfeljebb öt családot hívunk meg. Teszem *Mérő*éket, *Lombiké*kat, *Sárost* és feleségét, meg az erdészt, no meg a papot. Elég is lesz.

A kis penészvirág-arcu doktorné követelte, hogy a borosi orvos is meghívassék.

— Óh az nem vizitelt még nálam, szólt *Ellenesiné*. Már pedig olyat nem hívhatunk meg, ki még nem is vizitelt.

— Hát az erdész vizitelt? feleselt vissza az orvosné.

Az egész társaság kacagott, *Ellenesiné* pedig elpirult. A kacagásra bejöttek a férfiak is. Hisz elvégre nekik is tudniok kell, hogy kik lesznek a pikniken.

Zádi követelte, hogy a *martonosi* kollegája és annak két segédje is meghívassék. Koncedáltatott neki. Így mentek sorra az egész falu előkelőségén, — egészen *Viola* kisasszonyig.

— *Viola* kisasszony nem kap meghívót, jelentette ki kategorikusan *Ellenesiné*.

— És miért nem? — kérdezték több oldalról.

Troll Ferenc 202, —

Hillebrandt Ferenc 195 és

Kelemen Mihály dr. 186 szavazattal.

E szerint a kerületben az összes kilépő bizottsági tagok újra megválasztottak.

Szavazatokat kaptak még *Lenkei* Lajos 149, *Csukás* Zoltán 127, *Nowotarszky* Miksa 111, *Kremling* Károly 91, *Reisch* János 32 és *Klekner* Alajos 13 szavazatot.

A negyedik kerületben.

A felsővámház-utcai iskolában szavaztak a IV-ik kerület választói. Választási elnök itt *Ratkovits* Ferenc, helyettese *Tróber* Aladár dr. főjegyző volt. Bizalmi férfiak *Rausch* József, *Pichler* József, *Zdráhal* Ferenc és *Szandruck* Ferenc voltak. Hatósági kiküldött *Jeszenszky* Kálmán, jegyzőkönyvvezető *Holvay* Jenő és rendőrségi kiküldött *Trixler* Aladár rendőrbiztos volt.

A kerületnek 382 választásra jogosult polgára közül 250 választó szavazott le. Megválasztottak pedig:

Pleininger Ferenc 179, —
Ruepprecht Nándor 179, —
Tiefenbacher Nándor 162 és
Deák József (új) 145 szavazattal.

Tehát itt a kilépő bizottsági tagok közül csak *Kis* József maradt ki, a többiek újra bevásztattak.

Szavazatokat nyertek még: *Kristóf* József 86, *Holly* Mihály 72, *Gadó* Mátyás 29, *Darányi* Ferenc dr. 28, *Deák* István 19, *Póth* Vilmos 5, *Kiss* József 2 és még ketten 1—1 szavazatot.

Az ötödik kerületben.

Az ötödik kerület választási helyisége a sörház-utcai polgári leányiskola volt. A választást *Szautter* Gusztáv vezette; helyettese *Pintér* Ferenc, tanácsnok volt. Bizalmi férfiakul *Jarányi* József, *Katits* József, *Köröstyös* József és *Makarits* Ignác választottak meg. Hatósági kiküldött *Bubreg* Nándor, rendőrségi kiküldött *Selényi* Antal rendőrbiztos és jegyzőkönyvvezető *Csörnyi* István volt.

A kerület 268 szavazó polgára közül 156 an szavaztak. Megválasztottak pedig:

Vidákovics György 140, —
Miltényi Miklós dr. 115, —
Graumann János 78 és
Brunner Károly (uj) 61 szavazattal.
E kerületben szintén bevásztattak a

régi bizottsági tagok, *Végh* András kivételével, a ki kimaradt.

Szavazatokat kaptak még: ifj. *Gadó* Mátyás 58, *Végh* András 43, *Konc* András 41, *Rozsits* Sándor 3, *Sirisaka* Andor 2, *Maranits* Rajmár 2 és vagy tizen 1—1 szavazatot.

A választási jegyzőkönyv itt már öt órára elkészült, tehát a leggyorsabban pörgött le a választás.

A választások eredménye

e szerint a következő: Választás alá került összesen 29 képviselő. A kilépettek közül újra bevásztattak 23-an; kimaradtak 6-an. A hat új városatyja e szerint *Cserta* Antal, *Halász* Krisztián György és *Horváth* Kokán György, az első kerületből; *Beck* Gyula, a második kerületből; *Deák* József a negyedik és *Brunner* Károly az ötödik kerületből.

*

József napja lévén tegnap, a választások alkalmával a választási elnökök által adni szokott ebédek egyszersmind József-napi gratulációk alkalmára is szolgáltak.

Littke József, a keresk. és iparkamara einöke, a ki a II-ik választó kerület választását vezette, délelőtt 10 órákor izletes villásreggelivel lepte meg a választási bizottság tagjait, déli egy órákor pedig ebédhez ültek a választási helyiségben, hol a választási bizottság tagjain kívül *Sável* Kálmán, kuriai bíró, törvényszéki elnök, *Bánffay* Simon kir. tanácsos, közjegyző, *Szuly* János ügyvéd és *Peitler* Antal, törvényszéki bíró is résztvettek.

Az ebéd pompás menüje és a házigazda finom ó-borai emelkedetté tették a hangulatot s mindenki éltette névnapja alkalmából *Littke* Józsefet. *Sável* Kálmán lendületes tószban fel is köszöntötte az ünnepeltet és nejét, a ki bár nem volt jelen az ebéden, de háziasszonyi gondoskodása mégis meglátszott az izletes étkeken és pompás italokon.

A társaság átiratban üdvözölte a III-ik választó kerület választási elnökét, *Kindl* Józsefet, névnapja alkalmából s onnan az ebéd végére érkezett vissza a viszontüdvözlöt, melyen a *Littke* Józsefet névnapja alkalmából üdvözlő társaság névsorát báró *Fejérváry* Imre dr. főispán aláírása nyitotta meg.

A III-ik választó kerület bizottsága a városházán ünnepelte a választási elnököt névnapja alkalmából. Az itt rendezett fényes ebéden résztvett a főispán, *Majorossy* Imre

— Nem lehet öt kihagyni, vágott vissza *Ellenesiné*, mert az uram komája, annak ott kell lenni.

— Hallatlan dolog, hogy *Zádi* ur akár kit akar meghívni, azt mindig elejtik, míg *Ellenesiné* kedve szerint mindenkit meghívhat!

A kételkedés hangján elejtett eme sutogó szavakat a hir lelkiismeretlen kezelője, a fűszeres a következőképp magyarázta:

— Hogy komája-e a dr. *Kója* *Ellenesi* urnak, azt nem tudom; azt azonban tudom, hogy kriszkindlire küldött valamit *Ellenesiné*nek s a pakkra rá volt írva: »értéke hét forint.«

— Pfüj, ilyeneket beszélni — jegyezték meg többen.

Már-már *Ellenesiné* figyelme is odate-relődött és *Zádi* már hallani is vélte *Ellenesiné* szavait, hogy mi keltett ott a sarokban, *Ligetszászi*, a hir lelkiismeretlen kezelője körül oly konsternációt, azért megakadályozandó a vihart, e szavakkal fordult *Ellenesiné*hez:

— Talán *Kopogót* is meghívánk, a kovácsot.

— Ugyan hová gondol, szólt ismét *Ellenesiné*. Hiszen az kovács.

De nekem az komám — válaszolt *Zádi*.

— Éjféltre járt az idő, midőn haza mentek a vendégek.

(Vége köv.)

— Mert, mert — szólt *Ellenesiné*, udvarlói vannak.

— Az nem igaz — mondta *Ligetszászi* — és ha *Viola* kisasszony nem lesz ott, én nem veszek részt a pikniken.

— Ha pedig én nem leszek ott, fűzte gondolatait a hírek kezelője, a fűszeres, ki rendezti a négyest és a kotilliont?

— Óh, óh *Ligetszászi* ur, vevé fel a szót *Ellenesiné*, ha ön kívánja, meg lesz híva. Csak nem zárkozhatunk el az ön óhaja elől, jegyezte meg s kissé pikáns hanghordozással kísérté szavait.

Igy tehát *Boros* község egész intelligenciáját már meghívták. Hasonlóképen *Szunyog* és *Martonos* községet is. *Zádi* ur még a hinal kollegáját akarta meghívni.

— Hát még kit? — kérdé csipősen *Ellenesiné*. Tán csak nem akar bált rendezni a mi kárunkra? Hát a főszolgabirókat nem akarná meghívni?

— Nem, válaszolt *Zádi*.

— Akkor jól van, felelt *Ellenesiné*.

— Azt hiszem félt, hogy ha a főszolgabiróné megjelenne, az lenne a lady patronesz s nem ő. Miután pedig ilyenén módon biztosítva volt arról, hogy ünnepeltetésének nem fog senki utjában állni, megnyugodott.

— Azonban, folytatta *Ellenesiné*, dr. *Hójáékat* meg kell hívni. Iró ember; szellemes és kellemes társalgó.

— De hát még sem kell, [veté ellen *Zádi*.

polgármester, *Trixler* Károly alispán és *Dragonescu* Döme, kir. tanácsos, pénzügyigazgató is, valamint itt is a választási bizottság tagjai teljes számmal.

És a névnapjüdvözlések a többi kerületek választási helyiségében is járták, mert mindegyik választási bizottságban volt József, sőt az ötödik kerületben a négy bizalmi férfi közül három ülte tegnap a névnapját. A választási elnökök által adott ebédek e helyeken is bővelkedtek a hangulat emelkedettségében.

A nap folyamán a főispán és a polgármester mindegyik kerület választását meglátogatta s este mind az öt bizottság tagjai a városházán jöttek össze a lezárt és aláírt választási jegyzőkönyvekkel, poharazás között beszélve meg a választások nevezetesebb mozzanatait és eredményét.

Természetesen, humoros jelenetekben nem szűkölködtek a választások.

A korteskedés és küzdelem sok helyen elérte már a derűs hangulat határát, a mit csak növelt az erősebb pártok öröme a gyengébbek erőködése felett.

Mivelhogy az első kerületből buktak ki legtöbben, ebből is következtethető, hogy itt volt a legerősebb küzdelem.

Itt volt egy olyan szavazó is, a ki három cédulát dobott összehajtva az urnába, de a bizalmi férfiak észrevették és szavazata érvénytelen lett. Tehát a jelöltjei nem hogy két szavazattal többet nyertek volna, de még az ő szavazatát is elvesztették.

Jött egy polgár itt az urna elé, a kitől megkérdezték:

— Hogy hívják?
— Horváth György.
— Horváth György? . . . Horváth . . . György?! Ilyen nevű szavazó nincs.
— Pedig hát én az vagyok. Itt a szavazó-cédulám is!

Hanem hiába, volt ugyan Kokán és Halas Horváth György a listában, de szimpla Horváth nem. S már menni akart a polgár, mikor Kovács Antal rendőrbiztos — a ki személyesen ismeri — rászólt:

— Magát hívják Horváth Györgynek?
— Engem? . . . Dehogy . . . Én Kupac János vagyok.

— Hát mért mondja, hogy Horváth György a neve!?

— Mert Horváth Györgyre akarok szavazni.

— De hallja, hogy Horváth György nincs a listában.

— Van a kereszt mellett . . . a Horváth Kokán György . . . ott a háza a kereszt mellett . . .

A tévedés így derült ki s Kupac János le is szavazott.

A III-ik kerületben az ugynevezett »hivatalos« lista sértetlenül ment keresztül. Pedig ugyancsak erőködtek némely jelöltek érdekében s voltak olyan kortesek is, kik a szavazólapon mindenkit töröltek, csak az ő egy-két emberüket hagyták meg, így akarván azoknak többséget szerezni. Akadt olyan szavazó is, a ki mindenkit kitörölt, csak a jelöltjét hagyta meg a listán s mellé írta a — saját nevét.

A negyedik kerületben a bányatelepiek és némi néppárti velleítés okozott nagyobb küzdelmet, de sikertelenül. Itt különben hét olyan polgár akart szavazni, kik a kerület választói listájában nincsenek benne. Természetesen elutasították.

A II-ik kerületben is keresztülment a »hivatalos« névsor. Itt azonban egy jelölt elbukott s így a II-ik kerületet, melynek választási bizottsága udvariasan elsőnek üdvözölte a III-ik kerület választási elnökét névnapja alkalmából, a hivatalos jelöltek diadalra juttatásában a III-ik kerület lefőzte.

Ma már különben a megválasztott városatyák nevei a városháza hirdetési tábláján ki is függesztettek; de a választások ellen aligha adnak be felebbezést, mert a választás

tás mindenütt a legnagyobb rendben folyt le s a pártok között a győzelem megoszolván, a választással mindenki meg lehet elégedve, kivéve természetesen a — kibukottakat és azokat, kik a legnagyobb erőfeszítések dacára sem juthattak be most sem a »patres conscripti«-k közé!

A baranyavármegyei gazdasági egyesület közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. márc 20.

A baranyavármegyei gazdasági egyesület ma délelőtt 11 órakor a vármegyeház közgyűlési termében, a megjelent tagok nagy érdeklődése mellett tartotta meg évi rendes közgyűlését, melynek egyik főtárgyát az ujonnan átdolgozott alapszabályok elfogadása képezte.

Ország Lajos egyesületi elnök elnöklelt alatt a közgyűlésen résztvettek Vörös Mihály egyesületi titkár, *Trixler* Károly alispán, *Szeifritz* István kanonok, *Sey* László kir. tanácsos, *Egry* József, *Szily* Tamás, *Ladányi* Sándor, ifj. *Jeszenszky* Ferenc, *Driesz* Lajos, *Sziebert* Nándor, dr. *Stern* Lajos.

Ország Lajos elnök a közgyűlést megnyitván, kezdetét vette az ujonnan átdolgozott alapszabályok megvitatása, melyeket címenként Vörös Mihály egyesületi titkár olvasott föl. A közgyűlés az alapszabályokat egyhangulag elfogadta a kilencedik szakaszig, a mely így szól:

»Rendes tag az, ki hat évi kötelezettséggel évi 10 korona, illetve, ha egyenes adója tízezer koronát meghaladja, évi 20 korona tagdíjat fizet be az egyesület pénztárába, ha a rendes tag, tagsági kötelezettsége hatodik évek végéig kilépését az igazgató választmányának írásban be nem jelenti, a következő hat évre ismét tagnak tekintetik és köteles ebbeli kötelezettségének eleget tenni stb.«

Egry József a kilencedik szakasznál indítványozta, hogy az egyesület ne tegye függővé a fizetendő tagsági díjat az illető tag egyenes adóösszegétől, mert az a pressió látzatával birna, hanem ahelyett, egyszer s mindenkorra, — mint az ennek előtte volt — határozza meg két osztályban a fizetendő tagdíjak összegét.

Szily Tamás ennek ellenében hozzájárulását fejezi ki az alapszabályok mostani eredeti szövegéhez s a maga részéről mi pressiót sem lát abban, hogy a tagsági díjakat az egyenes adóktól tegyék függővé.

Az volna méltatlanság, hogy a vagyonsabb gazda csak annyival járulna bozzá az egylet vagyonának gyarapításához, mint a szegényebb ember, vagy miután községek is tagjai a gazdasági egyesületnek, Mohács nagyközség például csak annyi tagdíjat fizetne, mint Husztót.

E pontra vonatkozólag a közgyűlés *Szily* Tamás indítványát hagyta helyben és az alapszabályok kilencedik szakaszát is változatlanul elfogadta.

Hosszabb vita fejlődött ki az alapszabályok X. rész 6. pontjánál is, mely szerint az egyesületi elnök kezeli és őrzi az egyesület törzsvagyonát és egyéb tőkeit képező értékeket és ezekért a közgyűlésnek felelős. Ezen értékeket tartozik egy helybeli pénzügyintézetnél letétbe helyezni.

Szeifritz István e pontnál megjegyzi, hogy bár az egyesület jelenlegi elnökénél teljes garanciát lát az egyesület vagyonára nézve, a jövőre tekintettel az alapszabályok eme pontjában foglalt elnöki hatáskört kellő ellenőrzéssel megszoritani kívánja.

Miután azonban az egyesület fölött nemcsak az elnök, hanem a pénztárnok, ellenőr, igazgatóválasztmány stb. is őrökdi, s tekintve hogy az egyesület szükség esetén mindenkor oly egyént választand elnökévé, ki az egyesület vagyonára nézve is teljes garanciát nyújtani kész, az alapszabályok eme pontját *Szily*

Tamás, *Egry* József, *Trixler* Károly, *Vörös* Mihály, *Sziebert* Nándor hozzászólása után a közgyűlés teljes szövegében változatlanul elfogadta, valamint néhány stílus hiba kijavítása után az alapszabály többi pontjait is.

Tárgysorozat szerint ezután a múlt évi pénztári számadás előterjesztése következett, melynek helybenhagyása után a pénztárnok részére a szükséges felmentvényt megadták.

A pénztári jelentés szerint a múlt évi bevétel 1216 frt 69 kr. Ezzel szemben kiadás 1042 frt 35 kr. Pénztári maradvány 174 frt 34 kr., mely az alaptőkéhez csatoltatván, az egyleti vagyon: 6370 forintot tesz ki.

A tárgysorozat harmadik pontja a folyó évi munkaterv megállapítása, mely szerint a baranyavármegyei gazdasági egyesület ez évben Német-Bólyon egy díjazással egybekötött szarvasmarha szemle megtartását tervezi, valamint a m. kir. földmívelésügyi miniszter hozzájárulása és anyagi támasza reményében a faiskola kezelők jutalmazását is tervezi. Az utóbbinál *Sziebert* Nándor indítványozta, hogy a faiskola kezelők megjutalmazását az egyesület lehetőleg kormánysegély nélkül igyekezze teljesíteni, mert a kérdés megoldása már égető szükségessé vált. A közgyűlés az indítványt elfogadva a tárgyat további megvitatás és kivitel végett a választmányhoz utasította.

Az indítványoknál, két egyesületi tag szólalt fel:

Egry József indítványozza, hogy tekintettel arra, miszerint a Baranyavármegyei hivatalos lapban igen gyakran oly rendeletek és közérdekű dolgok tétetnek közzé, melyek a gazdasági egyesületnek is hasznára válnának, s tudni szükségesek lennének, a Baranyamegyei hivatalos lap és a Gazdasági Néplap valami uton-módon egyesíttessék. A részleteket nem tudja megállapítani s a jó cél érdekében csupán tervvel állhat elő. Az indítványt elintézés végett a közgyűlés a választmányhoz utasította.

Szieberth Nándor tekintettel arra, hogy a statisztikai kimutatás szerint Magyarország dohánytermése a múlt évben tizenhátezer métermázsáról ötvenháromezer métermázsára szaporodott s hogy ennélfogva a m. kir. földmívelésügyi miniszter az országban ötezer holddal megsaporította a dohánytermelő területeket, indítványozza, hogy a baranyavármegyei gazdasági egyesület folyamodjék a földmívelésügyi miniszterhez az iránt, hogy eme ötezer hold dohánytermelő területből megyénknek is juttasson. Ezt az indítványt is kiadták a választmányának.

Vörös Mihály egyesületi titkár bejelenti hogy a m. kir. földmívelésügyi miniszter f. é. február hó 2-án kelt rendeletével *Gábor* József, volt baranyamegyei bor- és szőlőgazdasági felügyelő áthelyezése folytán, Pécsre ugyane minőségben *Bucher* Alajost nevezte ki. Ezzel kapcsolatban indítványozta, hogy a közgyűlés a távozó *Gábor* Józsefnek, a szőlőgazdaság és telepítés terén szerzett bokros érdemeiért jegyzőkönyvi köszönetet szavazzon. Az indítvány lelkes éljenzéssel egyhangulag elfogadtatott.

Ezután a múlt évi jegyzőkönyv hitelesítésére *Ladányi* Sándort és *Szieberth* Nándort küldte ki a közgyűlés, melyet több tárgy hiányában, délután félegy órakor az elnök bezárt.

H I R S K.

Napirend 1899. március hó 21-én.

Naptár: kedd, március 21. — Róm. kath.: Benedek. — Prot.: Benedek. — Görög-kel. (március 9.) Negyven vértanu. — Zsidó: Nisan 10. — Nap két 6 óra 3 perckor; nyugszik 6 óra 11 perckor. — Hold két éjjélkor; nyugszik 3 óra 35 perckor délután.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: havas eső és fagypony körüli hőmérséklet várható.

Lögyakorlat a Mecseken.

Színház: Lányi Ilka vendégfelléptével »Tanguera« második felesége, angol színű, itt először.

— **(Március 20.)** Ma volt a nap, a magyar nemzet örök gyászünnepe. A turini haláharang szomorú kongása újra fülünkbe csengett s míg hangjaira rengeteg fájdalom nyilalt át a nemzet szíven, azon vergődött, hogy ha a világ megváltójának meg kellett halni, de a megváltás diadaláért fel is kellett támadnia, akkor egy nemzet megváltójának nem kell-e szintén feltámadnia? Nem is halt ő meg, a magyar nemzet megváltója, *Kossuth Lajos*! Csak levette magáról azt, ami nehéz: a földi port, a bilincseket, melyek a számkivetés sivatagához láncolták, hogy ide szállhasson szeretett hazája szent földjére. Itt van ő közöttünk; hazája fölött lebeg örökös szelleme, hogy őrizze, támogassa s megvédje Szent-István alkotmányát. Míg földi porait hordozta, lánglelke ajkaira szállt ki s a tűz, a mit ki lehelt, meggyújtotta a sziveket, megedzette a karokat, meglágyította a lelkeket. És akit bánat, szenvedés, csalódás, honvágy meghajlítani nem tudtak, március 20-án letörte a halál angyala, szemfödél borított reája, a nemzet megváltójának porhüvelyére.

— **(Ünnepély a zárdában.)** A helybeli »Miasszonyunk«-ról nevezett nőzárdában lakó növendékei vasárnap délután lélekemelő ünnepélyt rendeztek a mindenki által nagyrabecsült és tisztelt főnöknőjük, *Brunner Gabriella* névnapja alkalmából. Az ünnepély félhatkor *Málics Irma* magyarul elmondott üdvözlő beszédével vette kezdetét, mely után három szindarabot adtak elő a növendékek. Az első volt »Angella, a gondviselés angyala« című, melyet magyarul adtak elő a következő növendékek: *Gállos Etelka*, *Szendrődy Gabriella*, *Müller Annuska*, *Morvay Sarolta*, *Halusz Paula*, *Girtl Katinka*, *Fridrik Rózsika*, *Mócs Ida*, *Mihálovits Terka*, *Benkő Margit*. A második szindarab francia volt: *Clemence, ou le doigt de Dieu*, melyben fölléptek *Girtl Katinka*, *Szendrődy Gabriella*, *Halusz Paula*, *Straka Ilonka*, *Girardy Gizi*, *Málics Irma*, *Szívér Ilona*, *Mócs Ida*, *Gállos Etelka*, *Dragits Ilona*, *Mikes Etelka*, *Valentin Márta*, *Nick Józsa*. A harmadiknak »Das Trotzköpfchen« című német vígjáték került színre, melyben *Gállos Etelka* oly jól adta az önféjű »Marie« szerepét, hogy még egy hivatásos színésznőnek is dicséretére vált volna. Fölléptek még *Girtl Katinka*, *Girardy Gizi*, *Málics Irma*, *Kiss Margit*, *Halusz Paula*, *Straka Ilona*, *Nick Józsa*, *Müller Annuska*, *Dragits Ilona*, *Nick Angyalka*, *Morvay Sarolta*, *Oberst Ida*, *Krám Erzsébet*, *Néhér Emma*, *Breyer Erzsébet*. A szindarabok vallás-erkölcsös tartalmuknál és jó előadásnál fogva igen tetszettek és nagy hatással voltak a nagyrészt növendékekből és azok szüleiből álló nagyszámu hallgatóságra. Az előadás és fölvonások közötti szüneteket zongora-járással töltötték ki a fölváltva játszó bennlakó növendékek. Befejezésül gyönyörű élőkép zárta be az ünnepélyt, mely nyolc óra után végződött s a távozó szülők megnyugvással győződtek meg, arról a gondos vallás-erkölcsös nevelésről és bánásmódról, melyben gyermekeik részesülnek s mely körülmény ezen nőzárdat minden más hasonló intézet fölé emelték.

— **(Ok és okozat.)** Nem olvastuk sem a hivatalos, sem a nem hivatalos lapokban, csak úgy véletlen tudtuk meg, hogy az idevaló szőlőszeti és borászati felügyelőt, *Gábor Józsefet* »szolgálati érdekből« athelyezték Fehértemplomba és az ott állomásozó *Bucher Alajost* pedig idetették. Hogy pedig mi volt az az ugynevezett »szolgálati érdek«, arról is érdekes dolgokat regél a fáma. Mikor a miniszterium tudomására jutott az Engel helybeli borkereskedő bormanipulációjának, leírt *Gábor József* felügyelőhöz, hogy terjesszen be kimerítő jelentést a nevezett borkereskedő cég készletét, forgalmát, beszerzési forrásait, borkészítését s több más fontosabb kérdést illetőleg. Ezen kérdésekre vonatkozólag, melyekre még a rendőrség sem tudott volna helyes és kimerítő választ adni, de még más sem, *Gá-*

bor József úgy vélt leghelyesebben eljárni, hogy amit lehetett privát-információ útján tudott meg, amit pedig így nem fűrészhetett ki, arra vonatkozólag megkérdezte magát Engelt s az így jóhiszeműleg összeállított adatokat fölterjesztette a fölöttes miniszteriumának. Mikor a mind sürűbben érkező följelentések folytán, mint tudva van, az államrendőrség megkezdte és be is végezte a vizsgálatot, a titkos rendőrség persze más adatokat szerzett be, mint a titkos rendőrséggel nem bíró borászati felügyelő. A miniszter vizsgálatot indított *Gábor József* ellen, a jelentésében foglalt téves adatok miatt s bár ez beigazolta jóhiszemű eljárását, a miniszter mégis áthelyezte Fehértemplomba. Az ujonnan áthelyezett borászati felügyelő Magyar-Óváron végezte a gazd. akademiát és aztán a szőlőszeti tanfolyamot Diószegen. Működése nagyon megvan könnyítve, mert a szőlőfelújítás uttörő munkáját *Dezső Miklós* elődje elvégezte, melynek nyomdokában haladva, s különösen a zöld-ójtást fölkarolva, működését a kívánt siker fogja koronázni.

— **(A budaikülvárosi kath. kör)** tegnapi felolvasó-estélyén első sorban a hazafiságnak áldozott. Március 15-öt ünnepelte felolvasással és szavalatokkal. A lelkesedés lecsillapulta után dr. *Rézbányai József* theol. tanárnak folytatólagos tartalmas értekezését Szt. Margit királynéről *Liebhart J.* joghallgató olvasta fel a közönség élénk érdeklődése mellett. Nem csökkent ez *Végh L.* értekezése alatt sem, ki a nevezett tanárnak és jeles egyházi írónak költeményeit szabad előadásban ismertette, végül három verset olvasva fel tőle, melyek közül az »Itthon« című mint embert, »Az első szt. misére« mint igazi papot, a »Magyarok éneke« című pedig mint lelkes hazafit jellemzik őt. A szavalásszerű előadást, valamint a távollevő író és költőt buzgón éljelezte a hazafias érzelmeiktől is áthatott közönség.

— **(Alapszabályok pótlása.)** A »Fehér kereszt« egyesület Pécs-baranyai fiókja a belügyminiszter által elrendelt pótlások céljából évi április hó 5-én délelőtt 11 órakor a városháza közgyűlési termében közgyűlés lesz, melyre a »Fehér Kereszt« egyesület tagjaihoz br. Fejérváry Imre főispán, ideiglenes elnök ma bocsájtotta ki a meghívókat:

— **(Az új pályaudvar munkálatai.)** A pécsi vasuti pályaudvar kibővítésének oly sokáig vajudott kérdése végre a megvalósulás stádiumába lép. Az impozáns új pályaház és raktárak építési munkálatait *Schiffer Miksa*, okleveles mérnök, budapesti vállalkozó nyerte el, a kinek képviselője *Fuchs Béla*, okleveles mérnök, állandó tartózkodásra már meg is telepedett városunkban s az Indóház-utca 3. szám alatt berendezett irodájában minden az építkezésre vonatkozó kérdések fölől készséggel nyújt fölvilágosítást az érdeklődő iparosoknak. A vállalkozó cég ugyanis elhatározta, hogy az építkezésnél a helybeli iparosoknak a lehető legkiterjedtebb munkakört biztosítja, valamint a föld- és kőmives munkáknál is lehetőleg helybeli munkásokat fog foglalkoztatni. Az anyagszállítást: téglá, mész, kő stb. beszerzését máris helybeli forrásoknak biztosította. Mihelyt az időjárás megengedi, az építési munkálatok teljes erővel kezdetüket fogják venni.

— **(Vásár áthelyezés.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranyavarmegye területéhez tartozó Baranya-Baán községben a f. évi március hó 6-ára esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi április hó 20-án pótkirakó vásárt tartassék.

— **(Névnapi szerenád.)** Szombaton este a »Pécsi Polgári Daloskör« szerenádott adott elnökének, *Köröstyös József*nek, névnapi alkalmából. Az üdvözlő beszédet *Hauck József* dalköri igazgató tartotta s a kör nevében üdvözlő iratot is adott át a tagok aláírásával. Ezután mintegy 40 terítékű bankett

volt az elnök lakásán, mely csak a késő éjjeli órákban ért véget.

— **(Eljegyzések.)** *Viasz Béla*, a budapesti »Hungária«-egyesült gőzmalomok részvénytársaság pécsi képviselője eljegyezte *Engel Terézt* Vaiszlórol. — *Simon Dániel* dr., kaposvári ügyvéd eljegyezte *Friedmann Olgát*, *Kemény Bernát*, kaposvári kereskedő unokáját.

— **(Elcsipett tolvajok.)** Jó fogást csináltak a napokban Drávaszabolcson a hatóság emberei. Három olyan egyént sikerült kézrekeríteni és a bíróságnak átadniok, kiknek mindegyikét több lopás terheli. Az első *Fenyér János* foglalkozás nélküli lakatos inas, ki az »átkulesos« tolvajok számát szaporítja. A második *Wagner Antal*, szintén rossz hírű egyén, kinél többek között egy arany női karéket és egy ezüst órát találtak, melynek honnan szerzéséről nem tud fölvilágosítást adni. A harmadikat *Maader Samunak* hívják. Ez még csak kezdő ember, s többnyire csupán csirke lopásokkal foglalkozik. A háromlevelű lóherét átadták a bíróságnak.

— **(Katonai hírek.)** *Spitzer Mór* dr., pécsi 19-ik honvédegyalozredbeli tartalékos főorvos, a honvédség kötelékéből elbocsájtott. A m. kir. honvédelmi miniszter rendeletével *Máthás Gyula* nyugállományú II. oszt. honvéd századosnak tisztii rendfokozatáról kért leköszönése, nyugdíjilletékeinek megtartása mellett, elfogadtattott.

— **(Felolvasás és zeneelőadás.)** A pécsvidéki tanítónők-egyesülete tisztelettel meghívja pártolótagjait a f. hó 22-én (szomban) délután 4 és fél órakor tartandó felolvasás és zeneelőadására, mely — mint rendezés — a polgári leányiskola nagytermében rendeztetik. Ez alkalommal dr. *Igaz Béla*, püspöki titkár fog felolvasni. A nagyképzettségű felolvasónak széles körben ismert és kedvelt személye már nagyrésztben megmagyarázza azt az érdeklődést, mely az előadás iránt mutatkozik. A műsor többi pontja ehhez méltóképen sorakozik. *Karner Adél*, kinek teljes, gyönyörű hangja ez idény folyamán méltó feltűnést keltett a »Faust« operából vett fonódalt és egy románcot éneklésével, *Nehrebecky Ilona* pedig zongorán egy hangversenydarabot ad elő. *Perls Anna* szavalata fejezi be a változatos műsort.

— **(József és Sándor.)** Márciusban két nevezetes névnap van: a József és Sándorok nevenapja. Mivel pedig statisztikai adatok szerint a magyar haza állampolgárainak körülbelül egytizedrésze ezt a két szép nevet viseli, ösödiktől fogva március havában estek a legvidámabb névnapi ünnepek. A téli névnapok is hangosak és vidámak és népesek szoktak lenni, de a József és Sándor napok mindenkor tultettek az Istvánokon, Mártonokon és Dánieleken. A márciusi névnapokon versenyt örvendeznek az emberek a télnek, hogy szerencsésen elmúlt s a tavasznak, mely mindenkinek ígér valamit. A zártfalak között való vigadás utolsó alkalmi ezek, utolsó fellobbanásai a farsangi kedvnek, mely ha a bőjtbe át csap is, József és Sándor napján tul nem igen tobzódik tovább. Ezek után kezdődik a polgári hamvazó szerda, mely meghozza a meleg évszakok szolidabb erkölceit. Statisztikai adatok bizonyítják tudniillik, hogy dacára a zöldbeli multságoknak és a nyári hőségnek, áprilistól szeptember végeig 15 százalékkal kevesebb bor szokott elfogyini, mint októbertől március végeig. Mióta ez az adat köztudomásra jutott, a márciusi névnapok alkalmát természetesen még jobban kiaknázzák az emberek. Ez az oka, hogy József és Sándor napjánál vidámabb dátum nem igen van az évben; a régi vers is ezt tartja:

A kit rossz kedvűnek talál József napja,
Az jó kedvből részét másnak kikaphatja,
De ha tel nem indit sem József, sem Sándor:
Követ köss nyakadba boldogtalan vándor!

— **(Leütötte egy gerenda.)** *Borbola János* patacsi lakost a napokban komoly baleset érte. Háza tetejének javítása közben,

az ott dolgozó ácsok vigyázatlansága folytán, egy tamasztó-gerenda lecsuszott, s véletlenül oly szerencsétlenül talála az éppen alatta álló gazdát, hogy annak bal karja eltört, lábán pedig erős zuzódást szenvedett. Borbola Jánost lakásán ápolják, a vigyázatlan munkások ellen pedig megindították a vizsgálatot.

— **(Választmányi ülés.)** A városi gazdasági választmány folyó hó 23-án (csütörtökön) délután 3 órakor a városháza gazdasági tanácstermében ülést tart.

— **(Áruló kés.)** Scheuer Miklós paksi lakos záratlan kamarájában a 40 forintos lószerszámot valaki boszúból teljesen összevagdalta, úgy, hogy többet nem lehetett használni. Az összevagdalt szerszám mellett egy zsebkést találtak, a mely árulója lett Till Jánosnak, a ki azelőtt Scheuer szolgálatában állott s midőn elbocsájtott, előre kijelentette, hogy boszút fog állani gazdáján. A boszúálló szolgát a bíróságnak feljelentették.

— **(Varsádi ember Japánban.)** Scherer János varsádi illetőségű kovácsnak szük volt nemcsak Tolnamegye, hanem még Európa is; neki indult a nagy világnak s barangolásai közben részben hajón és vasuton Japánba jutott s ott terjeszti a civilizációt otthon szerzett kovácsi tudományával; legutóbb Nagasakiban ütött fel tanyát. A yokohamai cs. és kir. osztrák-magyar ügyvivőség 25 frt 51 kr utazási segélyben is részesítette a vállalkozó szellemű kovácsot, kinek világjárásáról a falujabeliek úgy szereztek tudomást, hogy egy itthon hagyott adósától az ő nevében nem »kisebb» hivatal, mint a yokohamai konzulátusi ügyvivőség szedte be a hatóság útján azt az összeget, mivel az neki adósa volt s ez összegből fedezték a számára adott utazási segélyt.

— **(Elfogott pénzhamisítók.)** Agócs János, 28 éves, csanádi illetőségű, volt molnárszegéd Radákovits Milán sarazáni illetőségű hentessegéddel szövetkezett s azzal Török-Becsén, Nagy-Becskereken, Zomborbán és Versecen hosszabb ideig tartózkodva, különböző családokból tartották fenn magukat. Később sikerült nekik hamis koronákat és forintokat készíteni. Agócs Jánost a múlt héten Duna-Földváron a csendőrség elfogta, mely alkalommal hamis forintokat találtak nála. Agócs megnevezte társait, minek következtében Csanádon 8 egyént tartóztatott le a sükösi csendőrség, mely a hamisításhoz való mintát is megtalálta a hamisítványokkal s a hozzá használt ón- és cinlemezekkel együtt. Minorits György (pikulás) bajai lakos tamburas zenész is le lett tartóztatva s a sükösi csendőrségnek átadva, mert kiderült, hogy a múlt év folyamán Agócs egy pénzhamisításhoz való gépet hagyott nála, ki azt Szabadkára vitte s ott egy odaváló kupecnek 30 forintért eladta.

— **(Megszökött Bachus.)** Nem a mithológiai Bachusról van szó, hanem a battaszei 34 éves Bachus Jánosról, ki lopás bűntette miatt a szegzárdi kir. törvényszék vizsgáló bírója köröztet, mert a büntetés elől ismeretlen helyre elszökött.

— **(Megölte a szesz.)** A napokban Knezevics Jakab izségi lakos alig hogy a korcsmából hazament, hirtelen meghalt. Minthogy másnap a meghaltak rokonai azou gyanujoknak adtak kifejezést, hogy Knezevicsot egyik ismert ellensége megmérgezte: a község jegyzője bejelentette az esetet a mohácsi kir. járásbírósnak. A vizsgálóbíró nyomban elrendelvé a törvényszéki boncolást, a járási orvossal kiment Izsépre, hol a holttestet fölboncolván, megállapították, hogy Knezevics Jakab mértéktelen palinkáivásból keletkezett tüdővizenyő folytán halt meg. A meghalt a korcsmában fogadásból egyszerre felliter palinkát ivott meg. Ez a felliter szesz ölte meg Knezevicsot.

— **(Új plébános.)** A német-üröghi plébánia plébánosává Walter József, volt monostori plébános nevezetett ki.

— **(A hadapródiskola szennyvizei.)** A hadapródiskola szennyvizeinek levezetési kérdése, úgy látszik, tengeri kigyóvá fejlődik hamarosan. Már eddig szépszámú bizottsági ülésben tárgyalták a kérdést a városházán s tekintélyes mennyiségű papirost és tintát fogyasztottak el miatta s még se tudnak vele dülőre vergődni. A levezetés ügyét legközelebb a közigazgatási bizottság fogja tárgyalni, még pedig folyó hó 27-én (hétfőn) délelőtt 10 órakor, a mikor is az eddigi határozatok ellen beadott telebbezések kerülnek tárgyalás alá.

— **(Akinék a szive fáj.)** Marosi János regenyei legényt szörnyen bántotta a szerelmi bánat, melynek némi enyhítése szempontjából, betért a falu korcsmájába, ahol a szive fájdalma annyira elragadta, hogy borközi állapotában néhány ablakot és egy tüskört bevert. A szívfájdalmas legényt az éjjeli őr beszállította a község házára.

— **(Nyomon.)** Regenyén e hó elején néhány ismeretlen tettes Marschal József, Szabó Péter és Varga József ottani lakosok házaiban kisebb-nagyobb lopásokat követtek el. A megindított nyomozás eddig kiderítette, hogy a tettesek hárman voltak, kik után egy szakadt fekete nadrágot találtak Varga János regenyészőlőhegyi présházánál. Itt a tolvajok valószínűleg megpihentek, mert annyi időt is vettek maguknak, hogy Varga János kunyhószereű pincéjének tetejéről egy csomó szalmát leszedve, a pincébe behatoljanak s ott három hordó bort végigkóstoljanak. A bor azonban — úgy látszik — nem izlett nekik, mert azt ott hagyták. A tettesek után folytatják a nyomozást, mely mihamarább a kívánt eredményre fog vezetni.

— **(A pécsi munkások rokkant és nyugdíj-egyesülete)** tegnap délután 3 órakor tartotta Ágoston-utca 22. szám alatti saját házában évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen Graumann János elnökolt s az elnöki jelentés és a múlt évi zárszámadások elfogadtatván, következett a módosított alapszabályok tárgyalása, melyet szintén elfogadtak. Ezután a tisztikart választották meg, melynek elnöke Graumann János és alelnöke Holly Mihály lett. A választmányi rendes tagjai lettek: Feih János, Schutik József, Pollacsek Vencel, Stepanek Tamás, Heimann József, Szász Ferenc, Bodrovski József, Hostinszky Mihály, Pauszek Nándor, Schwab János, Bitter Fülöp és Heindl Alajos; póttagok: Weisz János, Lesnyik Mihály, Ratkovits Lipót, Böhrer Engelbert, Raidlovits József és Szabó Mátyás. A felügyelő bizottságba Wallek József, Kolonics Imre, Tiefenbacher Ferenc és Steiger József választottak be. A választott bíróság Matuska István, Józán Grácian, Jancsek Adolf, Hegedüs József és Jákl Károly tagokból alakult meg. Végül a közgyűlés elhatározta, hogy házában a budaikülvárosi Katholikus Körnek három évre helyiséget ad bérbe. Az egylet bevétele a múlt évben 862 frt 17 krajcár, kiadása 21 frt 76 krral kevesebb volt. Tiszta vagyona az egyletnek 6012 frt jelenleg. Rendes tagja 52 volt az egyletnek a múlt évben és segélyben 41 tag részesült. Az egylet most 30 éves és ez idő leforgása alatt bevétele 24370 frt 24 krajcár, kiadása 24738 frt 85 krajcár volt; a rokkant tagok száma 65-öt tett ki, kiknek összesen 8993 frt 50 krajcár segélyt osztottak ki.

— **(A nagyharsányi Polgári olvasókör)** március tizenötödikének megünneplésére szépen sikerült hazafias ünnepélyt s utána táncmulatságot rendezett. Felülfizettek: Antal Pál orsz. képviselő 10 frtot., Sággy Ernő 1 frtot., Kis Nep. János 80 krt., Csizsár János 1 frt 20 krt., Jantsits Sándor 80 krt., Élterő Ferenc 60 krt., Barta Lajos 80 krt., Büchler Dezső 30 kr., Imre Jenő 30 kr., Szigvárt Béla 30 krt., Horváth Aladár Gyula 30 kr., Veldt Károly 30 kr., Kovalcsák Gyula 30 kr., Igert Ödön 30 kr., ifj. Simon József 10 krt., ifj. Bóli Ferenc 10 kr., Pakuzi Sándor 10 kr.,

Petrovics Simon 10 kr. és N. N. 5 krt. A felülfizetőknek ez uton is köszönetet mond a rendezőség.

— **(Halálozások.)** Marjovszky István, első osztályu reáliskolai tanuló, életének 11-ik évében hajnalban meghalt. A korán elhunyt gyermek temetése ma délután 5 órakor volt, a budaikülvárosi temető halottasházából. Az engesztelő misét holnap (kedden) reggel 8 órakor tartják az elhunyt lelki üdvéért az Ágoston-téri plébánia templomban. Az elhunytat szülei, Marjovszky István járásbírósi albiró és neje, négy testvére s nagyszámú rokonság gyászolja. — Schreier Gizella, életének 28-ik évében, ma reggel meghalt. Temetése holnapután (szerdán) délután 3 órakor lesz a Király-utca 39. számú házból a budaikülvárosi temetőben. Az engesztelő misét f. hó 23-án délelőtt 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plébániatemplomban. — Popovits Ferenc élte 85-ik évében ma délelőtt meghalt. Temetése folyó hó 22-én (szerdán) d. u. 5 órakor fog a Nagy-Flórián-utca 3. sz. házból a budai külvárosi temetőben végbe menni; az engesztelő szt-mise i. hó 23-án d. e. 8 órakor fog a belvárosi plébániatemplomban megtartatni. Az elhunytban Peterdi Ferenc, kir. tszéki telekkönyvvezető atyját gyászolja.

— **(A magyar szabadságharc martirja.)** A napokban hunyt el Mőzsön — senkitől meg nem siratva — életének 70-ik évében Klem András, agglegény, ki mint nemzetőr Percel Mór táborában részt vett Bács-Szenttamásnál a rácok elleni csatározásban s onnan megtörve térvén haza, teljes három éven át ágyban fekvő beteg volt és egészségét soha vissza nem nyerte többé. A szenttamási táborozásban szerzett köszvény annyira összezsugorította s elnyomorította tagjait, hogy minden munkára végkép alkalmatlanná vált s úgyszólván élőhalottként tengette napjait — teherül magának és másoknak — még egy teljes félszázadon keresztül! Szerencsére rendelkezett némi öröklött vagyonnal, melynek fejében rokonai úgy, a hogy — eltartották. Ha a nemzeti ügynek e vértanuja szegény napszámos gyermekeül talál születni: a »hálas» utókor miatt ő is »küszöbről küszöbre» járhatott volna koldulni.

— **(Kézrekertült jómadarak.)** Marjai János szabolcsbányai lakos házába — mint annak idején mi is megirtuk — éjnek idején ismeretlen tettesek betörték s onnan többfele ruhaneműt és élelmiszert vittek el. A tetteseket f. hó 17-én sikerült Vlasch Leopold, Lajár István, Frank Sándor és Hika Vendel személyében elfogni.

— **(Szegény gazdagok.)** Egy fiatal amerikai ujságíró érdekes módon próbálta ki embertársai jótékonyágát. Koldusruhát vett föl, fejébe régi kopott kalapot nyomott és így felöltözve megkezdte útját Newyork leggazdagabb városrészében. Egy ismert amerikai politikus házában a szolgálóleánnyal a következő érdekes beszélgetése volt:

— Nem, nekünk egyáltalában semmink sincs.

— De talán megkérdezhetné a ház urnőjét.

— Határozottan mondhatom, hogy semmink sincs.

— Talán egy darabka száraz kenyeret adna?

— Nincsen kenyerünk.

— Hát akkor kérek egy pohár vizet.

— Nincsen vizünk.

E feleletre a koldusnak öltözött ujságíró majdnem elfelejtette szerepét és kicsibe mult, hogy hangos nevetésre nem fakadt. Végre egy francia szubrettnél egy darabka vajaskenyeret kapott e szavakkal:

— Nehéz sorsa lehet a maga-fajtáju szegény koldusnak!

— **Órákat**, aki venni szándékozik, figyelmeztetjük, hogy ne is gondoljon kéz alatti vásárlásra. Csak szabályozott, jól kiprobált új órákat vásároljunk, megkövetelve az eladótól, mindig a jóállást. E tekintetben a legelsőrangú bevásárlási forrás *Schönwald* Imre órás üzlete a Király-utcában kinél a leggazdagabb készlet található arany és ezüst férfi és női órákban, vadász és ébresztő órákban, álló asztali díszórákban és a legpontosabb fali órákban, Kiválóan ajánlhatók a világhírű Longines órák, melyek pontos járása felülmúlhatatlan és áruk is nagyon olcsó, szerkezetük pedig a képzelhető legerősebb. Egy jó és pontos óra ha drága is kétannyit ér, mint más, hát még ha jutányosan, megbízható kézből jutunk hozzá. E tekintetben *Schönwald* Imre a legteljesebb garantiákkal szolgál.

Művészet, irodalom.

○ **Láncz Ilka vendégszereplése.** A vigszínház jeles művésznője, Láncz Ilka, Budapestről holnap Pécsre érkezik s három estén vendégszerepel a pécsi színházban. Holnap (kedden) este egy új angol színműben, a »Tanquerai második feleségében« lép fel; szerdán a »Bibliás asszony«-ban és csütörtökön a »Teckenős béka«-ban. Mind a három színdarab a vendégszereplés mellett premier is lesz nálunk.

○ **Az Izr. magyar irodalmi társulat** most tartotta meg Budapesten évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen a társulati választmány vidéki tagjai közé beválasztottak: *Perls Ármán* dr. Pécsről, *Flesch Ármán* dr. Mohácsról, *Leopold Sándor* dr. és *Ungár Simon* dr. Szegzárdról.

○ **Szohner Olga arcképét** közli a »Fővárosi Lapok« tegnapi száma, rövid, de a kedvelt pécsi naivát dicsérő sorok kíséretében. A »Fővárosi lapok«-nak különben minden száma igen érdekes tartalommal szokott megjelenni. Megrendelhető Budapesten V. Dorottya-utca 10. szám alatt, a kiadóhivatalban negyedévre 3 forint.

○ **A sárga dominó.** A világhírű fiatal francia mester, Prévost Marcel regényei gyors népszerűsége tettek szert a magyar közönség körében is. A félszüzek, A nazaréti szűz, Juliette házassága stb. szerzőjének új regénye, A sárga dominó most jelenik meg magyar nyelvben először. A sárga dominó egy fiatal parisi diplomata első szerelmének a regénye. A mindvégig érdekes s élvezetes regényben ott van Prévost Marcel minden kiválósága. A »Sárga dominó«-t dr. Bethlen Oszkár fordította pompás magyarsággal. Sachs és Polák budapesti könyvkereskedő-cég kiadásában jelent meg, bolti ára 50 kr.

Törvénykezés.

§ **Hazard-játék — mint fegyelmi vétség.** A pécsi kir. tábla fegyelmi bírósága egy eljárásbíró fegyelmi ügyét tárgyalta, a kit azzal vádolt a kir. ügyész, hogy huszonegyest játszott. A tábla felmentette a bírót s így indokolta az érdekes ítéletet. »A tárgyalás adatai szerint vádlott csak egy ízben játszott 21-es kártyajátékot; igaz ugyan, hogy a játék a közönségnek nyitva álló helyen történt, de mivel a játék alkalmával vádlott és társain kívül csupán a kávéházi személyzet volt jelen, vádlott kártyajátékával nem okozott botrányt. A szerencsejáték által elkövetett kihágás miatt történt büntetőjogi elítélés még egymagában ennek a kihágásnak természeténél fogva a tisztelet és bizalom elvesztését nem vonja maga után. — Ezek szerint vádlott cselekménye fegyelmi vétséget nem állapít meg, követ-

kezőleg vádlottat az ellene emelt vád és következményei terhe alól fel kellett menteni. Minthogy azonban vádlott ellen a hivatkozott törvény 28. §-ába ütköző csekélyebb rendfenségek látszanak fenforogni, ennek saját hatáskörében leendő elbírálhatása végett az összes iratokat a nagy-kanizsai kir. törvényszék elnökéhez tették át volt. — A m. kir. Kuria az elsőfoku fegyelmi bíróság ítéletét indokainál fogva helybenhagyta. «

Közgazdaság.

□ **Borkóstolással egybekötött borvásár Sátoralja-Ujhelyen.** A zemplénumvármegyei gazdasági Egyesület folyó évi március 25. és 26. án Sátoralja-Ujhelyen borkóstolással egybekötött borvásárt rendez oly célból, hogy ott a tokaj-hegyaljai borokat és pedig mind a még igen jelentékeny aszu és szomorodni bor-készleteket, mind a felújított szőlők termését a maguk hamisítatlan eredetiségében bemutassa. A borvásár iránt érdeklődő borfogyasztó közönség és borkereskedőknek bővebb felvilágosítást nyújt a zemplénumvármegyei gazdasági Egyesület titkári hivatala Sátoralja-Ujhelyen.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 20. án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A mai ülés elején *Darányi Ignác*, földművelési miniszter két jelentést adott be. Az egyik jelentés a Baranyavármegye területén levő mohács-kölkedi öblözetnek az 1885. évi XXIII. törvénycikk 82-ik szakasza értelmében ármentesítő társulattá történt alakításáról szól. A másik jelentésben a Baranya, Pest-Pilis Solt-Kiskun és Bács-Bodrogh vármegyék területén levő Margitta-szigeti öblözetnek szintén az 1885. évi XXIII. törvénycikk 82-ik paragrafusa értelmében ármentesítő társulattá történt alakulását jelenti.

A Ház azután végleg igazolta báró *Feilitzsch Arthurnak*, a kolozsvári II-ik választókerület képviselőjének mandátumát.

A miniszterelnöki tárcához — a költségvetés részletes tárgyalásának folytatásaként — hozzászóltak *Komjáthy Béla* és *Major Ferenc* s a tárca költségvetését *Szell Kálmán* miniszterelnök válasza után elfogadta a Ház.

A belügyi tárcánál elsőnek *Ruffy Pál*, *Konkoly-Thege Miklós* és *Nyerge László* beszéltek.

Benyovszky Mór az állam mindenhatósága ellen érvelt.

Mócsy Antal, *Holló Lajos*, *Komjáthy Béla*, *Tisza István* és még többen a közigazgatás javítását sürgették, a mit *Szell Kálmán* — mint belügyminiszter — meg is ígért.

A főrendiház ülése március hó 20. án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A főrendiház ma szintén ülést tartott. Az ülés elején felolvasták *Apponyi Albert* gróf köszönő levelét, melyben a főrendiháznak atyja halála feletti részvételeért köszönetét fejezi ki. Azután elfogadták az összes napirenden levő javaslatokat.

TÁVIRATOK.

— **Ugron Gábor Szilágy-Somlyón.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Ugron Gábor* vasárnap délelőtt érkezett Szilágy-Somlyóra *Visontai Soma* és több hírlapíró társaságában. *Sarma ságon Fröblich Albin* villásreggelivel vendégelte meg az érkezőket és a Somlyóról elébe utazó függetlenségi választókat. A

vasuti állomásnál Szilágy-Somlyón *Bartha Endre* ügyvéd pártelnök, lendületes beszéddel üdvözölte Ugront, kiemelve a város történelmi multját és azt, hogy a *Báthoryak* ősi vára itt áll és innen indult ki 1848-ban Bem tábornok diadalmas hadi útjára. *Ugron Gábor* üdvözölve kívánja neki, hogy politikai pályájának új hajnalhasadásán szintén oly diadallal induljon, de a béke fegyvereivel, a hódító hadjáratra. *Ugron* lelkes beszédben válaszolt a pártelnök szavaira, megköszönvén a szép fogadtatást. *Ugron* délután 2 órakor a városi vendéglő emeleti erkélyéről mondotta el programbeszédét, mely széles vonalakban vázolja a jelölt jövő politikai pártállását. Ő népképviselő akar lenni, mondá, nem pedig egy érdekszövetség társa vagy valamelyik kliknek tagja. Általános szavazati jogot követel a népnek. A delegációba, a mely nem egyéb bizottságnál, belemegy. Ellensége az állami adminisztrációnak. Hangsúlyozza a külön udvartartás szükségességét. Követeli a magyar lobogót, önálló vámtérületet, nemzeti bankot.

— **Bánffy, mint ördög.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház folyosóján ma délelőtt egy csoportba került *Tisza Kálmán*, *Szapáry Gyula* gróf, *Wekerle Sándor* és épen akkor jött ki a miniszterelnöki szobából *Szell Kálmán* miniszterelnök.

Wekerle Sándor erre így szólt:

— Most együtt van az utolsó huszonöt év története!

Szapáry Géza gróf:

— Csak *Bánffy* hiányzik.

— Hívják ide, szólt *Tisza Kálmán*.

Mire Szell Kálmán így felelt:

— Nono, nem jó az ördögöt a falra festeni.

A képviselők messziről nézték az érdekes csoportot, a hol *Szell* szavai szerint az ördögöt *Bánffy Dezső* báró, a huszonöt év ötödik miniszterelnöke, képviseli.

— **Az igazságügyminiszter mandátuma.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Plósz Sándor* dr. igazságügyminisztert *Bajan* egyhangulag újból megválasztották országgyűlési képviselővé.

Csemegi Károly a ravatalon. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A ravatal körül egymást érik a részvétlátogatók. A ravatal körül állandóan az *Entreprise* házi tisztjei állnak díszőrséget, a koporsó lábánál pedig folyton két apáca imádkozik. A koporsónál ma különben több pap imádkozott az elhunyt lelkiüdvéért, aki buzgó katolikus volt, úgy hogy betegsége alatt még a pápa is áldását küldte neki. A ravatalra folyton érkeznek díszes koszorúk.

— **A bélyeg-tolvajok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A bélyegtolvaj szövetkezet ügyében a rendőrség ma befejezte a nyomozást és a foglyokat átkísértette az ügyészséghez. Az átkísértek saját bevallása szerint 420.000 drb. bélyeget loptak el, a melyeknek értéke 17.400 frtot tett ki. A banda a bélyegeket részben kéz alatt, részben trafikokban, részben pedig postatakarékpénztári betétek útján értékesítette.

Leégett szálloda. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A vizsgálat kiderítette, hogy a new-yorki *Windsor*-szállodai tűzvésznel eddig 12 asszony és 2 férfi halálát lelte, 34 súlyosan megsebesült, míg 50—70 ember vagy eltűnt, vagy szintén halálukat lelték.

— **A Petőfi társaság ülése.** (A «Pécsi Figyelő» eredeti távirata.) A Petőfi társaság tegnap ünnepelte meg március tizenötödikét. A felolvasások nagy része a dicső nap halhatatlan hőseivel, Petőfi Sándorral és az ötvenegy év előtti március történelmi emlékeivel foglalkozott. Elsőnek *Ábrányi Emil* szavalta el E. Kovács Gyulának »Petőfi« című költeményét. Ezután *Hatala Péter* olvasta fel visszaemlékezéseit 1848. márc. 15.-ről. *Bartók Lajos* felolvasta *Illyés Bálintnak Szabadság szerelem* című szép versét. *Pósa Lajos* szavalta el nagy hatással *A legszebb dal* című verset. Végül *Vértessy Arnold* egyik elbeszélését olvasta fel. Ezután zárt ülés következett.

— **Ujságírók közgyűlése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti ujságírók egyesülete tegnap tartotta meg az idei évi közgyűlését Zempléni P. Gyula könyvtárnok jelentése után a közgyűlés elfogadta a zárszámadásokat és megadta a tisztikarnak a felmentvényt. Ezután következett a szavazás. Elnökké választott *Vérszi József*. Dörgő, percekig tartó taps üdvözölte *Vérszi Józsefet*, akit *Hoitsy Pál* üdvözölt meleg szavakban. *Vérszi remek* beszédben megköszönte a megtisztelő megbízatást. *Az Otthon kör* szintén tegnap tartotta közgyűlését, a melyen *Márkus Miksa* indítványára *Szell Kálmán* tiszteletbeli tagul választottak.

Nyilt-tér.

Nyilatkozat a közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás Amerikából.

Wilhelm Ferenc gyógyszerész úrnak, Neunkirchenben, Alsó-Ausztria.

New-York, 1898 május 18-án.

Tisztelt úr!

1895. november hó 12-én oly erős köztény-fájdalmaim támadtak, hogy kénytelen voltam ágyba feküdni. Nyolc hónapot kellett egy helyütt mozdulatlanul töltenem, nem tudtam még egy hüvelyk tavolságot sem elérni, a testem súlya ezen idő letelte után 175 lbs súlyról 130 lbs súlyra leapadt, jeléül azon iszonyu fájdalmaknak, melyeket ezen idő alatt ki kellett állanom. Nem mulasztottam el különféle gyógymódok használatát, használtam liniments electric., török fürdőket stb., azonban sem ezek, sem az orvosok által előirt rendelvevények használata után sem éreztem magamat jobban. az utolsó orvosom pénzt sem fogadott el, azon kijelentéssel hogy az eddig kiadott pénz is hiába lett kiadva

Ezen időben találkoztam egy barátommal ki a **Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theát**, mint köztvény elleni biztos gyógyszert ajánlotta.

En elmondtam neki eddigi kísérleteimet és hogy csekély a bizalmam. Azonban, úgy látszik, a sorsnak végzete vett arra, hogy mégis írjak Önnek azon reményben, hogy talán mégis akad oly gyógyszer, mely engem fájdalmaimtól megszabadít. Nem csalódtam, mert meggyőződtem, hogy csakugyan létezik oly megszabadító. Nem vagyok képes leírni azon borzasztó fájdalmakat, melyeket 3 év alatt szenvedtem és most úgy érzem magamat, mint egy ujonnan született gyermek, nem becsülöm annyira a világ minden kincseit, mint a **Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theát**.

Legyen oly szives és küldjön nekünk mielőbb b. C. O. D. 1 tucat (12) csomagot az Ön antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theájából.

Önnek legjobb egészséget és hosszú életet kívánva, maradok kiváló tisztelettel

Gordon József M., 179. orchard st. New-York, az Amerikai egyesült államokban.

☞ Kapható: minden gyógyszertárban. ☞

HIRDETÉSEK.

A pécsi tejesarnok

f. é. márczius hó 24-től, Pécs és kerületének rabbisága ellenőrzése alatt álló

husvétii tejet,

mindennemű

tejszint, vaját és turót

hoz forgalomba, melyre az előjegyzések a pécsi tejesarnok telepén (Siklói országot 14—16. szám) s az összes elárusító helyiségekben eszközölhetők.

Bérleti hirdetmény.

A Slavoniában, Verőcze megyében fekvő vočini uradalom bérbe adja a tulajdonát képező **Golenië** és **Lugovih** pusztákat, melyek a következőkből állanak és pedig:

290 kat. hold	1207	□	szántóföld
118 "	948	"	rét
66 "	499	"	legelő
9 "	1387	"	gyümölcsös és konyhakert
3 "	1280	"	szőlő
13 "	1003	"	udvar

és egyéb terméketlen területből,

1899. szeptemder hó 15-től kezdődőleg 10 évre. — A felsorolt területeken kívül még **legelőnek** 84 kat. hold 1277 □ és **szántóföldnek** 97 kat. hold 132 □ erdőterület kerül letarolásra és így a bérlet 181 kat. hold 1404 □ öllel meg fog nagyobbodni. — **Golenië** pusztá a szükséges gazdasági épületekkel és a bérlő számára szolgáló lakással el van látva, míg **Lugovih** pusztán új gazdasági épületek építetnek. — A bérlet tárgyát képező gazdaságok **Slatina** állomástól mintegy 7, illetve 9 kilométernyi távolságban fekszenek. — A közelebbi bérleti föltételek az **uradalmi erdőigazgatóságnál Vočín-ban** (Slavoniában) betekinthetők.

Köszönet-nyilvánítás.

Ó fensége **Salvator Lipót** főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapesten.

Császári és királyi ó fensége, **Lipót Salvator** főherceg rendkívül meg van elégedve az **Asbest-talppal** bélelt cipőkkel. Ó fensége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Nincs többé láb-fájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebül a járása annak, a ki cipőjét **Dr. Hőgyes-féle** az egész világon szabaddalmazott **Asbest talpbéléssel** látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitünőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

☞ **Viszont eladóknak megfelelő árendemény.** ☞

Egyedüll elárusító raktár Pécsen: **Weisz Adolf** bór

kereskedőnél.

Árverési hirdetmény.

Közhírré tételik, hogy néhai **Pazzitzky Ede** hagyatékához tartozó ingók: u. m.

butor és házberendezési tárgyak,

továbbá

nagy-daindoli termésű ó-borok hordóstól és üres hordók, folyó márczius hó **22-én** s esetleg következő napjain, az örökhagyó **Megye-utczai 16. számú** házában, mindenkor délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen, a pécsi kir. járásbiróság f. évi Ö. VI. 63. számú rendelete folytán, készpénzfizetés mellett eladatnak.

Bővebb fölvilágosítás alulírottánál nyerhető.

Pécsen, 1899. évi márczius hó 14-én.

Dobszay István

városi közgyám.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.